

Digitalno pripovijedanje

Autorice: Danijela Birt Katić, Jadranka Brkić Vejmelka, Ines Cvitković Kalanjoš

Digitalno pripovijedanje kombinira umjetnost pričanja priča s raznim digitalnim multimedijama poput slika, zvuka i videozapisa. Digitalne priče sjedinjuju digitalne grafike, tekst, snimljene audionaracije, videozapise i glazbu/zvuk kako bi se ispričale priče o određenoj temi. Digitalne priče prilično su kratke, a preporučeno trajanje je između 2 i 10 minuta.

O čemu je riječ?

Digitalne priče mogu biti korisne tijekom nastave, posebno pri obradi osjetljivih tema. Mogu se primijeniti u nastavi tako da ih učenici ispričaju i poistovjete se s njima. Pripovijedanje podrazumijeva prepoznavanje vrijednosti pripovijedanja kao oblika umjetnosti. Digitalno pripovijedanje korisno je i u formalnom i neformalnom učenju i poučavanju. Budući da postoje određeni koraci u pričanju priče (pročitajte u konceptu o digitalnom pripovijedanju), pokušajte ih slijediti kada dajete upute učenicima.

Isprobajte!

Primjer 1:

Studentima koji imaju poteškoća s javnim izlaganjem i javnim nastupanjem tako se olakšava izvođenje i predstavljanje priče koja pripovijeda sama za sebe. Studenti mogu izraziti svoja stajališta, probleme, osjećaje ili znanje tako da priča bude ispričana s pomoću digitalnog alata (<https://bookcreator.com> , <https://www.canva.com/create/ebooks/>) i pritom govori u njihovo ime. To mogu biti, na primjer, osjetljive teme poput priča o nekoj vrsti nasilja, diskriminaciji, rasizmu itd.

- Smatrate li da digitalno pripovijedanje ohrabruje i osnažuje izlaganje osobnih stajališta/iskustava?
- Što mislite o digitalnom pripovijedanju s obzirom na (buduće) probleme koji se pojavljuju pri obradi osjetljivih tema?
- Koje još aspekte smatrate važnima u digitalnom pripovijedanju?

Primjer 2:

Ako je tema koju obrađuju vrlo zahtjevna, digitalnu priču učenici mogu napraviti uz pomoć učitelja. Zajedno učeći i istražujući o temi, trebaju izvući najvažnije i najzanimljivije činjenice, zaključke i stajališta. Ovakav rad uključuje suradnju svih učenika/sudionika, a učitelji su koordinatori. Teme bi mogle biti: domovina, domoljublje, tolerancija, prihvaćanje, održivi razvoj.

- Koje teme smatrate zahtjevnima i prikladnima za primjenu ovakva oblika rada i digitalnog pripovijedanja?
- Koje su razlike između digitalnog i klasičnog pripovijedanja?

Primjer 3:

Studenti se formiraju u skupine. Svaka skupina stvara digitalnu priču na istu temu. Svaki učenik ima određenu ulogu u skupini: pisac, redatelj, pripovjedač i scenarist. Prikladne teme mogu biti vrlo različite: globalizacija, multikulturalizam, pandemija. Odabrana tema može se ispričati na različite načine. U procesu izrade digitalne priče koriste se različiti digitalni alati.

- Imate li mogućnosti koristiti se takvim načinom pričanja priče?
- S kojim tehničkim problemima biste se mogli suočiti tijekom procesa stvaranja priče?
- Koje su sposobnosti učenika za stvaranje takva digitalnog materijala?

Recite kolegama!

Digitalne priče možete podijeliti sa svojim kolegama diljem svijeta, i to s pomoću različitih digitalnih alata. Priče koje stvarate sa svojim učenicima/studentima mogu se podijeliti s kolegama u vašem kolektivu, ali predlažemo vam da to učinite putem karte digitalnog uključivanja na platformi projekta DigitClue. D. I. je karta svijeta gdje možete ući u vlastite projekte, materijale, ideje i ostaviti komentare o digitalnoj pismenosti u vašoj zemlji.

Razmišljajte dalje!

Tijekom digitalnog pripovijedanja vjerojatno ćete otkriti neke osjetljive ili zahtjevne teme. Hoće li to utjecati na Vaše stajalište o temama koje poučavate? Razmislite o korištenju različitih digitalnih alata u stvaranju digitalnih priča i razgovarajte sa svojim učenicima/studentima o mogućnostima u njihovu korištenju tijekom izrade priče. Stavite se u poziciju pripovjedača i napravite vlastitu priču.